

**Žaloba podaná dne 11. ledna 2005 Antonellem Violettim
proti Komisi Evropských společenství**

(Věc T-22/05)

(2005/C 82/67)

(Jednací jazyk: francouzština)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 11. ledna 2005 žaloba podaná proti Komisi Evropských společenství Antonellem Violettim, s bydlištěm v Cittiglio (Itálie), a 12 dalšími úředníky, zastoupenými Ericem Boigelotem, advokátem.

Žalobci navrhují, aby Soud:

1. nařídil předložení všech spisů týkajících se žalobců a zapečetěných Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF);
2. nařídil předložení zprávy, která shrnuje vnitřní vyšetřování provedené vůči žalobcům;
3. zrušil vyšetřování vedené proti žalobcům;
4. zrušil sdělení OLAF obsahující oznámení o vyšetřování a informaci italských soudních orgánů;
5. zrušil zprávu o vyšetřování předanou italským soudním orgánům;
6. zrušil jakýkoliv akt následující po rozhodnutích, která byla přijata po podání této žaloby nebo jakýkoliv akt, který se k nim vztahuje;
7. uložil Komisi Evropských společenství úhradu náhrady škody určenou ex aequo et bono na 30 000 eur pro každého žalobce, s výhradou zvýšení nebo snížení v průběhu řízení;
8. Uložil v každém případě žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

OLAF sdělil žalobcům, že bylo zahájeno vnitřní vyšetřování týkající se použití režimu úrazového pojištění. V návaznosti na toto oznámení, požádali dotčení úředníci o poskytnutí přístupu k jejich zdravotní dokumentaci. Tento přístup jim byl odmítnut.

Žalobní důvod vychází z porušení článku 73 služebního řádu, článku 28 pracovního řádu ostatních zaměstnanců, porušení Pravidel o pojištění nebezpečí pracovních úrazů a nemocí z povolání úředníků Evropských společenství, stejně jako

porušení obecných právních zásad, jakými jsou zásada řádného úředního postupu, zásada rovného zacházení, jakož i porušení zásady povinnosti zohlednění zájmů úředníků a zásad, které ukládají OLAF a Komisi přijímat rozhodnutí pouze na základě právem dovolených důvodů, tedy relevantních a nestižených zjevně nesprávným právním posouzením.

Žalobci se rovněž domnívají, že nařízení 1073/1999⁽¹⁾ a rozhodnutí Komise 1999/396/ES ze dne 2. června 1999⁽²⁾ jsou protiprávní a v důsledku toho se dovolávají námitky protiprávnosti ve smyslu čl. 241 Smlouvy o ES.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 1073/1999 ze dne 25. května 1999 o vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF) (Úř. věst. L 136, s. 1).

⁽²⁾ 1999/396/ES, ESUO, Euratom: Rozhodnutí Komise ze dne 2. června 1999 o podmínkách a postupech vnitřního vyšetřování pro boj proti podvodům, úplatkářství a jiné nedovolené činnosti poškozující zájmy Společenství (Úř. věst. L 149, s. 57).

**Žaloba podaná dne 10. ledna 2005 Ericem Gippini Fournierem
proti Komisi Evropských společenství**

(Věc T-23/05)

(2005/C 82/68)

(Jednací jazyk: francouzština)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 10. ledna 2005 žaloba podaná proti Komisi Evropských společenství Ericem Gippinim Fournierem, s bydlištěm v Bruselu, zastoupeným Anouk Theissen, advokátkou.

Žalobce navrhuje, aby Soud:

1. zrušil rozhodnutí udělit žalobci v rámci hodnotícího období 2003 nula „přednostních bodů GR“; zamítl jeho odvolání k hodnotícímu výboru směřujícím k udělení žalobci „přednostních bodů GR“ (nebo „odvolacích“ bodů nebo přednostních bodů pod jakýmkoliv názvem); zamítl udělení přednostních bodů za práci v zájmu orgánu podle článku 9 všeobecných prováděcích ustanovení článku 45 služebního řádu;

2. uložil Komisi zaplatit žalobci částku 2 500 EUR z titulu náhrady utrpěné morální újmy;
3. uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobce, úředník Komise, který byl od 1. března 2002 do 6. října 2003 dočasně přidělen k Soudnímu dvoru v zájmu služby, uplatňuje námitku protiprávnosti proti všeobecným prováděcím ustanovením článku 45 služebního řádu z důvodu nedostatku srovnání svých zásluh se zásluhami ostatních úředníků ostatních generálních ředitelství. Rovněž uplatňuje, že většina kategorií přednostních bodů je protiprávní, neboť jsou v rozporu s článkem 45 služebního řádu a se zásadou nediskriminace.

Žalobce uvádí porušení článků 5, 25, 43 a 45 služebního řádu, čl. 2 odst. 1 druhého pododstavce všeobecných prováděcích ustanovení článku 43 služebního řádu a čl. 2 odst. 1 a čl. 6 odst. 3, 4 a 5 všeobecných prováděcích ustanovení článku 45 jednacího řádu. Žalobce rovněž uvádí porušení zásady přiměřenosti, zásady nediskriminace, zásady rovného zacházení a zásady legitimního očekávání. Žalobce konečně uvádí vadu řízení, zneužití pravomoci, nedostatek odůvodnění a oznámení různých aktů a rozhodnutí a zjevně nesprávná posouzení.

Žaloba podaná dne 21. ledna 2005 Standard Commercial Corporation, Standard Commercial Tobacco Corporation a Trans-Continental Leaf Tobacco Corporation proti Komisi Evropských společenství

(Věc T-24/05)

(2005/C 82/69)

(Jednací jazyk: angličtina)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 21. ledna 2005 žaloba podaná proti Komisi Evropských společenství Standard Commercial Corporation, se sídlem ve Wilson, Severní Karolína (USA), Standard Commercial Tobacco Corporation se sídlem ve Wilson, Severní Karolína (USA), a Trans-Continental Leaf Tobacco Corporation, se sídlem ve Vaduz (Lichtenštejnsko), zastoupenými M. Odriozolou, M. Maraňónem a A. Emchem, advokáty.

Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

- zrušil rozhodnutí Komise Evropských Společenství ze dne 20. října 2004 ve věci COMP/C.38.238/B.2 – odvětví surového tabáku ve Španělsku, v rozsahu v jakém se vztahuje na žalobkyně;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení

Žalobní důvody a hlavní argumenty

V napadeném rozhodnutí Komise shledala, že žalobkyně, mezi jinými podniky, porušily čl. 81 odst. 1 ES uzavřením dohod nebo jednáním ve vzájemné shodě v období let 1996 – 2001, jejichž účelem bylo každý rok stanovit (průměrnou) nejvyšší dodavatelskou cenu jednotlivých druhů surového tabáku (všech úrovní kvality) a podílet se na nákupu každého druhu surového tabáku. Komise dále shledala, že na poslední tři roky (1999-2001) rovněž mezi sebou uzavřely dohodu o cenových stopech pro úrovně kvality jednotlivých druhů surového tabáku a o dalších podmínkách.

Na podporu své žaloby žalobkyně tvrdí především, že Komise nesprávně použila čl. 81 odst. 1 ES a čl. 23 odst. 2 nařízení 1/2003 (¹) tím, že činí žalobkyně odpovědné za porušení, jichž se dopustily jejich dceřinné společnosti. Podle žalobkyň Komise neprokázala ani že žalobkyně měly postavení umožňující výkon rozhodujícího vlivu na dceřinné společnosti po celé období trvání porušení, ani že skutečně vykonávaly jakýkoli vliv na politiku dceřinné společnosti. Podpůrně žalobkyně tvrdí, že Komise neprokázala dostatečné důvody, aby je mohla činit odpovědnými za porušení, jehož se dopustila dceřinná společnost.

Žalobkyně dále tvrdí, že Komise porušila zásadu rovného zacházení tím, že na žalobkyně použila kritéria, která uplatnila při vyloučení odpovědnosti jiných mateřských společností za dceřinné společnosti účastníci se daného porušení. To zahrnuje nezohlednění skutečnosti, že zájmy jedné z žalobkyň vůči dceřinné společnosti byly čistě finanční povahy, přestože Komise vyloučila odpovědnost jiných mateřských společností právě z tohoto důvodu.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v člancích 81 a 82 Smlouvy, Úř. věst. L 1, 4.1.2003, s. 1.